

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

FÆLLES AKTION

af 15. juli 1996

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af racisme og fremmedhad

(96/443/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

som henviser til artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union,

som henviser til Kongeriget Spaniens initiativ,

som tager i betragtning, at medlemsstaterne anser det for et spørgsmål af fælles interesse at opstille regler for bekæmpelsen af racisme og fremmedhad, jf. navnlig traktatens artikel K.1, punkt 7,

som tager de konklusioner vedrørende racisme og fremmedhad i betragtning, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd på Korfu den 24.-25. juni 1994, i Essen den 9.-10. december 1994, i Cannes den 26.-27. juni 1995 og i Madrid den 15.-16. december 1995,

som tager i betragtning, at Den Rådgivende Kommission for Bekæmpelse af Racisme og Fremmedhad, som blev nedsat på Det Europæiske Råds samling på Korfu, har vedtaget en række henstillinger,

som tager i betragtning, at antallet af lovovertrædelser af racistisk og fremmedfjendsk karakter fortsat er stigende til trods for den indsats, medlemsstaterne har gjort i de seneste år,

som er bekymret over de forskelle, der findes mellem visse straffelovgivninger for så vidt angår sanktioner over for bestemte former for racistisk og fremmedfjendsk adfærd, og som virker hindrende for det internationale retlige samarbejde,

som erkender, at internationalt samarbejde mellem alle stater, også dem, som internt ikke berøres af fænomenet racisme og fremmedhad, er nødvendigt for at hindre, at ophavsmændene til sådanne lovovertrædelser benytter sig af, at racistiske og fremmedfjendske aktiviteter straffes forskelligt i medlemsstaterne, og rejser fra den ene medlemsstat til den anden for at undgå retsforfølgelse eller fuldbyrdelse af domme, for ustraffet at fortsætte deres aktiviteter,

som erindrer om, at ytringsfriheden indebærer forpligtelser og ansvar, navnlig respekt for andres rettigheder, som fastsat i artikel 19 i De Forenede Nationers internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 19. december 1966,

som i overensstemmelse med deres fælles humanitære tradition er besluttet på i særlig grad at sikre overholdelsen af artikel 10 og 11 i den europæiske konvention af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,

som ønsker at fortsætte det arbejde, der i løbet af 1994 er indledt inden for traktatens afsnit VI vedrørende de strafferetlige aspekter af bekæmpelsen af racisme og fremmedhad —

VEDTAGET FØLGENDE AKTION:

AFSNIT I

- A. For at lette bekæmpelsen af racisme og fremmedhad forpligter hver medlemsstat sig til, efter proceduren i afsnit II, at sikre et effektivt retligt samarbejde vedrørende lovovertrædelser, der bygger på følgende former for adfærd, og om nødvendigt med henblik på dette samarbejde enten at sikre, at denne adfærd er strafsanktioneret, eller i stedet i afventen af, at de nødvendige bestemmelser eventuelt vedtages, at fravige princippet om dobbelt strafbarhed for følgende adfærd:
- Offentlig tilskyndelse til diskrimination, vold og racehad over for en gruppe mennesker eller et medlem af en sådan gruppe, der bestemmes ved henvisning til farve, race, religion eller national eller etnisk oprindelse.
 - Offentligt forsvar, med racistisk eller fremmedfjendsk sigte, af forbrydelser mod menneskeheden og af krænkelser af menneskerettighederne.

- c) Offentlig benægtelse af de forbrydelser, der er defineret i artikel 6 i charteret for Den Internationale Militærdomstol, der er knyttet til Londonaftalen af 8. april 1945, i det omfang det indebærer en forhånende eller nedværdigende adfærd over for en gruppe mennesker, der bestemmes ved henvisning til farve, race, religion eller national eller etnisk oprindelse.
- d) Offentlig udbredelse og udsendelse af skrifter, billeder eller andet materiale, som indeholder racistiske eller fremmedfjendske tilkendegivelser.
- e) Medvirken til gerninger, der foretages af grupper, organisationer eller foreninger, som indebærer diskrimination, vold og had af racistisk, etnisk eller religiøs karakter.
- B. I tilfælde af efterforskning og/eller retsforfølgning af lovovertrædelser, der bygger på de former for adfærd, der er nævnt i punkt A, skal hver medlemsstat ifølge afsnit II forbedre det retlige samarbejde på følgende områder og træffe passende foranstaltninger, der muliggør følgende:
- a) Beslaglæggelse og konfiskation af skrifter, billeder eller andet materiale, som indeholder racistiske eller fremmedfjendske tilkendegivelser, og som er bestemt til offentlig udbredelse, når de er blevet udsendt til offentligheden på en medlemsstats område.
- b) Anerkendelse af, at de former for adfærd, der er omhandlet i punkt A, ikke bør betragtes som politiske forbrydelser, der begrunder afvisning af en anmodning om gensidig retshjælp.
- c) Videregivelse af oplysninger til en anden medlemsstat, der kan sætte denne i stand til i overensstemmelse med den dér gældende lovgivning at indlede retsforfølgning eller foretage konfiskation i de tilfælde, hvor det ser ud til, at skrifter, billeder eller andet materiale, som indeholder racistiske eller fremmedfjendske tilkendegivelser, opbevares i en medlemsstat med henblik på offentlig udbredelse eller udsendelse i en anden.
- d) Oprettelse af kontaktpunkter i medlemsstaterne, som skal indsamle og udveksle oplysninger, der kan være nyttige i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, der bygger på de former for adfærd, der er nævnt i punkt A.
- C. Intet i denne fælles aktion kan fortolkes, så det berører nogen af de forpligtelser, medlemsstaterne måtte have i medfør af nedenstående internationale instrumenter. Medlemsstaterne skal iværksætte denne fælles aktion i overensstemmelse med disse forpligtelser, og definitionerne og principperne heri skal bruges som grundlag for iværksættelsen:
- Den europæiske konvention af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
 - Konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.
 - De Forenede Nationers konvention om folkedrab af 9. december 1948.
 - Den internationale konvention af 7. marts 1966 om afskaffelse af alle former for racediskrimination.
 - Genève-konventionerne af 12. august 1949 og protokol I og II hertil af 12. december 1977.
 - De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 827(93) og 955(94).
 - Rådets resolution af 23. november 1995 vedrørende beskyttelse af vidner som led i bekæmpelsen af organiseret international kriminalitet⁽¹⁾, i tilfælde af strafferetlig forfølgning vedrørende den adfærd, der er nævnt i punkt A, hvis der er blevet indkaldt vidner i en anden medlemsstat.
- AFSNIT II**
- Hver medlemsstat fremsætter passende forslag med henblik på iværksættelsen af denne fælles aktion, som skal behandles af de kompetente fora med henblik på vedtagelse.
- Rådet tager under hensyn til erklæringerne i bilaget inden udgangen af juni 1998 stilling til, om medlemsstaterne har opfyldt de forpligtelser, der følger af denne fælles aktion.
- Den fælles aktion samt erklæringerne i bilaget, der er godkendt af Rådet, og som ikke foregriber iværksættelsen af den fælles aktion i andre medlemsstater end dem, erklæringerne vedrører, offentliggøres i Tidende.
- Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1996.
- På Rådets vegne*
D. SPRING
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 327 af 7. 12. 1995, s. 5.

BILAG

ERKLÆRINGER SOM OMHANDLET I AFSNIT II

1. Erklæring fra den græske delegation vedrørende afsnit I, punkt B, litra b):

»Grækenland fortolker afsnit I, punkt B, litra b), på baggrund af den græske forfatnings bestemmelser, som forbyder alle indgreb over for personer, der forfølges af politiske grunde.«

2. Erklæring fra den franske delegation vedrørende afsnit I, punkt C, femte led:

»Frankrig minder om, at protokol I af 8. juni 1977 til Genève-konventionen af 1949 ikke kan gøres gældende over for dette land, da Frankrig hverken har ratificeret eller undertegnet den, og da dette instrument ikke kan betragtes som et udtryk for den internationale ret, der sædvanligvis gælder i væbnede konflikter.«

3. Erklæring fra Det Forenede Kongeriges delegation vedrørende afsnit I:

»Det Forenede Kongeriges delegation erklærer, at Det Forenede Kongerige med henblik på iværksættelsen af den fælles aktion i Det Forenede Kongerige og under hensyn til bestemmelserne og de generelle principper i britisk strafferet vil anvende afsnit I, punkt A, litra a)-e) og henvisningerne hertil, hvis den pågældende adfærd er truende, grov eller fornærmende, og hvis den tager sigte på at opfordre til racehad eller vil kunne tilskynde hertil.

Dette indebærer i overensstemmelse med afsnit I, punkt B, og afsnit II, at de relevante britiske myndigheder i den forbindelse vil være i stand til i Det Forenede Kongerige at foretage ransagninger med henblik på at beslaglægge skrifter, billeder eller andet materiale, som er bestemt til udbredelse i en anden medlemsstat, og som der vil kunne tilskynde til racehad.

Hvis der opstår problemer i forbindelse med gennemførelsen af denne erklæring, vil Det Forenede Kongerige konsultere den berørte medlemsstat med henblik på at løse de pågældende problemer.«

4. Erklæring fra den danske delegation vedrørende afsnit I:

»Den danske delegation erklærer, at Danmark ved gennemførelsen af den fælles aktion i Danmark og under hensyn til bestemmelserne og de generelle principper i dansk strafferet kun vil gennemføre afsnit I, punkt A, litra a-e) og henvisningerne hertil, såfremt den pågældende adfærd er truende, fornærmende eller nedværdigende.«
